

stupku podle § 506 tr. zák. náleží pak i svedení za přípovědi manželství, i zmrhání (zneuctění) svedené osoby. Žalovaný sice tvrdil, že žalobkyně již před tvrzenou souloží s ním nebyla pannou, ale jak vážně to mínil, plyne jasně z toho, že o této okolnosti nenabídl ani důkaz. Nižší soudy zjistily, že žalovaný připověděl žalobkyni manželství a přiměl ji tímto slibem k mimomanželské souloži, že ji svedl a zmrhal, že však slib nesplnil a že neměl vůbec vážný úmysl pojeti ji za manželku. Na základě tohoto zjištění dospěly právem k úsudku, že jde tu o přestupek § 506 tr. zák. Svedením jest, přiměje-li kdo ženu působením na její vůli k tomu, že přistoupí k páchání nebo k dopuštění smilného činu. Jako prostředku svedení může býti použito i násilí, jež však nesmí dosáhnouti takového stupně, že by vylučovalo vlastní vůli svedené osoby a její svobodné rozhodnutí (čistě tělesné přemožení). To zastává nejen literatura (srov. komentář Dra Klanga k občanskému zákonu, IV. svazek, str. 129), nýbrž i judikatura (rozh. čís. 248, 524, 2494, 2566, 2644, 2646, 2904, 2926 a 3027 tr. sb. n. s.). Okolnost, že nižší soudy též zjistily, že žalovaný souložil se žalobkyní proti její vůli, nemá vzhledem k řečenému, — byť i tu byl jistý, ale nezávažný rozpor — význam, any nižší soudy náležitě odůvodnily, proč jde tu o svedení, a skutečnost, že žalovaný slíbil žalobkyni manželství, ale nesplniv slib, do té doby neporušenou žalobkyni zmrhal, stačí úplně k uplatnění nároku podle § 1328 obč. zák., podle něhož však svedená nemá nárok na náhradu za zmenšení pohlavní cti (rozh. čís. 9443 sb. n. s.), stejně jako zneužití proti vůli, tedy násilné.

Čís. 10953.

Soud může ve sporu o uznání nemanželského otcovství hodnotiti znalecký důkaz zkouškou krve teprve po jeho provedení a teprve pak může posouditi, zda byla tímto protidůkazem vyvrácena domněnka § 163 obč. zák.

Odvolá-li některá ze stran projevený souhlas se zkouškou krve, jest hodnotiti význam dodatečně odepraného souhlasu a jeho vliv na výsledek důkazního řízení.

(Rozh. ze dne 4. září 1931, Rv I 458/31.)

Žalobě o uznání nemanželského otcovství bylo o b ě m a n i ž š í m i s o u d y vyhověno.

N e j v y š š í s o u d zrušil rozsudek odvolacího soudu a vrátil mu věc, by o ní dále jednal a ji znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Dovolatel vytýkal již v odvolání kusost řízení první stolice z důvodu, že nebyl připuštěn jím nabídnutý důkaz krevní zkouškou, ač všichni účastníci byli s jejím provedením srozuměni. Odvolací soud má za to, že důkaz krevní zkouškou není vůbec s to, by mohl zvrátiti právní do-

mněnku § 163 obč. zák., a že, ani kdyby se zjistilo, že krevní skupina u žalobkyně jest jiná než u její matky i u žalovaného, nebylo by lze dojíti ku přesvědčení, že žalobkyně nepochází ze souloží mezi její matkou a žalovaným. Z těchto důvodů pokládal odvolací soud důkaz krevní zkouškou za zbytečný a nepřipustil ho. Nelze však souhlasiti s názorem odvolacího soudu, neboť odvolací soud může hodnotiti znalecký důkaz teprve po jeho provedení a pak teprve posouditi, zda byla tímto protidůkazem vyvrácena domněnka § 163 obč. zák. Nepřipuštění znaleckého důkazu krevní zkouškou vytýká tudíž dovolatel důvodně jako kusost řízení (§ 5C3 č. 2 c. ř. s.). V době, kdy odvolací soud rozhodl o odvolání, byli všichni účastníci se zkouškou krve srozuměni a důkaz bylo lze provésti. Tento stav věci jest rozhodným pro soud dovolací, který jest povolán, by podle něho přezkoumal rozsudek druhé stolice. Odvolá-li některá ze stran projevený souhlas se zkouškou krevní, bude odvolacímu soudu hodnotiti význam dodatně odepřeného souhlasu i vliv jeho na výsledek důkazního řízení.

Čís. 10954.

Byly-li sudy se zbožím zasílány prodátem dráhou a kupitel s tím souhlasil, jest míti za to, že schválil mlčky tento způsob dopravy. Případná ztráta sudů za dopravy na dráze jde na vrub kupitele.

Při vrácení vypůjčených sudů do splniště kupitelova závazku z půjčky, jde doprava na nebezpečí kupitelovo (vypůjčitelovo).

Nárok na vrácení zapůjčené věci promlčuje se ve třiceti letech. Preklusivní lhůty § 982 obč. zák. nelze tu použiti.

Nárok na vrácení pronajaté věci promlčuje se ve třiceti letech. Jde-li jen o vrácení pronajaté věci, nepřichází v počet lhůta § 1111 obč. zák.

(Rozh. ze dne 4. září 1931, Rv II 366/30.)

Žalobkyně domáhala se na žalované vrácení sudů, v nichž zaslala žalované zboží. O b a n i ž š í s o u d y uznaly podle žaloby.

N e j v y š š í s o u d zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc prvému soudu, by ji znovu projednal a rozhodl.

D ů v o d y:

Pokud jde o sud č. 23, nepopřela žalovaná, že sud se zbožím nebyl žalobkyní odeslán, tvrdila jen, že adresáta nedošel. Uváží-li se však, že veškeré sudy se zbožím byly zasílány žalobkyní dráhou a žalovaná s tím souhlasila, jest vzhledem k ustanovení § 429 obč. zák. za to míti, že mlčky tento způsob dopravy schválila (§ 863 obč. zák.) a že tudíž žalobkyně učinila své smluvní povinnosti zadost tím, že odevzdala sud se zbožím dráze k dopravě, a jde proto případná ztráta sudu na vrub žalované jako kupitelky. Že šlo při tomto sudu o věc nezastupitelnou, že tu tedy jest absolutní nemožnost vrácení tohoto sudu, žalovaná ne-